

Στις 25.9.2022 δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα e-thessalia η ακόλουθη συνέντευξη του πρόεδρου της Ι.Κ. Βόλου Μαρσέλ Σολομών ν, την οποία επιμελήθηκε η Μαίρη Τσακνάκη Γαβαλά.

«Ο Μαρσέλ Σολομών είναι από τους πιο ωραίους ανθρώπους που έχω γνωρίσει. Ευφυής με ήθος και αξιοπρέπεια, χαμηλών τόνων. Όλοι οι φίλοι του τον έχουμε στην καρδιά μας. Είχε αρνηθεί πριν καιρό να μας μιλήσει για δεύτερη φορά στο Ερωτηματολόγιο του Προυστ. Άλλοι έχουν να πουν πιο ενδιαφέροντα πράγματα από μένα. Είχε πει. Υποχώρησα χωρίς να συμφωνήσω μαζί του.

Η επικαιρότητα έφερε τα πάνω κάτω.... Δεν λέω τίποτα, δεν θα κρίνω. Ο Μαρσέλ Σολομών θα μας ενημερώσει υπεύθυνα. Καταρχάς, σε ευχαριστώ για τα καλά σου λόγια, με συγκινούν. Πάντα είναι χαρά μου να συνομιλούμε είτε διά ζώσης είτε μέσω του έντυπου Τύπου!

Μαρσέλ, διάβασα στον Τύπο, μια ανακοίνωση του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, η οποία επικρίνει τον διορισμό της κας Παγουτέλη στη θέση της αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου. Τι προκάλεσε την αντίδραση αυτή, καθώς και τη δική σου και πολλών άλλων;

Η κα Μαριάνθη Παγουτέλη, το 2007 ως εφέτης είχε μειοψηφήσει στην καταδικαστική απόφαση του δικαστηρίου στη δίκη κατά του Κώστα Πλεύρη για το βιβλίο του «Εβραίοι, όλη αλήθεια». Υποστήριξε, δηλαδή, ότι θα έπρεπε να κριθεί αθώος, εκθέτοντας την άποψή της σε ένα εκτενές «Σκεπτικό Μειοψηφίας» 32 (!) σελίδων.

Μπορείς να μας θυμίσεις εν συντομία την ιστορία εκείνη;

Μιλώντας συνοπτικά, ο Κώστας Πλεύρης είχε μηνυθεί για το βιβλίο που προανέφερες, από το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ), γιατί θεωρήθηκε ότι το περιεχόμενο του βιβλίου αυτού είναι άκρως αντισημιτικό και προσβλητικό προς τους Εβραίους. Αναφέρεται μειωτικά στην εβραϊκή θρησκεία, εκφράζει απόψεις που σχετικοποιούν το Ολοκαύτωμα και γενικά αποδίδει στους Εβραίους πολλές από τις

κατηγορίες που ακούγονται επί αιώνες και οδήγησαν σε διωγμούς και δολοφονίες. Τον Δεκέμβριο του 2007, ο Πλεύρης καταδικάστηκε από το Τριμελές Εφετείο Αθηνών. Τον Μάρτιο του 2009, το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών τον αθώωσε, ακυρώνοντας την καταδίκη του από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Κατόπιν ο αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου άσκησε αναίρεση «υπέρ του νόμου» και τον Απρίλιο του 2010, ο Άρειος Πάγος απέρριψε την αναίρεση κι έτσι ο Πλεύρης τελικά αθώωθηκε.

Από το ιστορικό που μας παρέθεσες, έχω την απορία πώς μπορεί το ελληνικό δικαστικό σύστημα να θεωρεί μη κολάσιμες απόψεις που μας πηγαίνουν τόσο πίσω, σε χρόνια σκοτεινά...

Έχω την ίδια απορία. Και αυτή υπερβαίνει τα όρια της συγκεκριμένης απόφασης. Πώς μπορεί σήμερα να γίνονται ανεκτές απόψεις όπως π.χ. ότι «ένας Εβραίος δεν μπορεί να θεωρηθεί Έλληνας», ότι «οι Εβραίοι είναι υπάνθρωποι», ότι «έτσι θέλουν οι Εβραίοι. Διότι μόνον έτσι καταλαβαίνουν: εντός 24 ωρών και εκτελεστικό απόσπασμα» ή ότι «απελευθερωθείτε από την εβραϊκήν προπαγάνδα που σας εξαπατά με τα ψεύδη περί στρατοπέδων συγκεντρώσεων, θαλάμων αερίων, «φούρνων», και τα άλλα παραμύθια του ψευτοολοκαυτώματος»; Πώς μπορώ να ανεχθώ απόψεις, υπό τον μανδύα δήθεν επιστημονικού λόγου, που νομιμοποιούν και προτρέπουν, ουσιαστικά, σε βία εναντίον των Εβραίων; Πώς μπορώ να τα ανεχθώ όλα αυτά, ενώ έχασα τους γονείς και πέντε αδέρφια της μητέρας μου στο Άουσβιτς; Πώς μπορώ να μείνω σιωπηλός όταν όλη η γενιά μου μεγάλωσε με καθόλου ή ελάχιστους συγγενείς;

Μαρσέλ, είναι συγκλονιστικό αυτό που λες και σκέφτομαι ότι το θέμα με την κα Παγουτέλη έφερε στην επικαιρότητα πάλι το ζήτημα της ανεκτικότητας και της ρητορικής μίσους...

Ακριβώς! Και δεν είναι το θέμα ότι κρίνουμε μια δικαστική απόφαση. Είναι το βαθύτερο μήνυμα που περνά αυτή. Σαφώς και υπερασπίζομαι την ελευθερία του λόγου. Όμως, θεωρεί κανείς ότι τέτοιες απόψεις είναι απλά έκφραση μιας γνώμης; Όταν και η ίδια η κα Παγουτέλη, ουσιαστικά, υιοθετεί στο σκεπτικό της τις ακραίες απόψεις του βιβλίου ότι δεν αναφέρεται στους «Εβραίους», αλλά στους «Εβραϊσισιονιστές», όρος κατασκευάσματος της αντισημιτικής προπαγάνδας; Παραβλέποντας ότι το κίνημα του Σιωνισμού δεν είναι κάποια αποκρυφιστική αίρεση, αλλά το απελευθερωτικό κίνημα του εβραϊκού λαού, που γεννήθηκε τον 19ο αιώνα, μαζί με πολλά άλλα (ας θυμηθούμε τη Φιλική Εταιρεία) και αποσκοπούσε στην ίδρυση ενός κράτους για έναν βασανισμένο λαό! Κι όταν προβάλλονται ως αληθή, επιχειρήματα περί της «παγκόσμιας εβραϊκής κυριαρχίας», που στηρίζονται κατά κύριο λόγο στο βιβλίο «Τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών», ένα χαλκευμένο κατασκευάσματος

της Οχράνα (μυστικής αστυνομίας του Τσάρου) των αρχών του 20ού αιώνα, όπως κατέδειξαν επανειλημμένες ανεξάρτητες έρευνες και αποφάσεις δικαστηρίων διεθνώς;

Μετά από όλα αυτά, πώς μπορεί να εμπιστευτεί κανείς την αδέκαστη και αμερόληπτη κρίση μιας ανώτατης δικαστικού σε μια υπόθεση στην οποία διάδικος θα είναι ένας Εβραίος;

Προβληματίζομαι, Μαρσέλ, σχετικά με το τι μπορεί να γίνει ώ στε η κοινωνία μας να καταλάβει ότι ο διαφορετικός δεν είναι εχθρός μας.

Είμαι ευτυχής που στην περιοχή μας έχουμε την τύχη να διατηρούμε πολύ καλές σχέσεις εκτίμησης κι αλληλοσεβασμού με τον μητροπολίτη, τις Αρχές, τους επικεφαλής των φορέων της Εκπαίδευσης, το Πανεπιστήμιο και την πλειονότητα των συμπολιτών μας. Οι δράσεις που έχουμε αναλάβει μαζί, οι κοινές εκπαιδευτικές προσπάθειες ώστε η νεολαία να γνωρίσει τα αναμφισβήτητα ιστορικά περιστατικά, καθώς και τους τόπους μαρτυρίου και τα στρατόπεδα, η καθιέρωση απονομής υποτροφιών σε φοιτητές, οι πάμπολλες εκδηλώσεις που (συν)διοργανώνουμε ή συμμετέχουμε μου δίνει τη βεβαιότητα ότι κινούμαστε προς τη σωστή κατεύθυνση.

Βέβαια, πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη. Ο αντισημιτισμός, ο ρατσισμός, η υιοθέτηση συνωμοσιολογικών απόψεων και θεωριών απαιτούν συνεχή αγώνα, επαγρύπνηση κι ενημέρωση.

Σ' ευχαριστώ πολύ που δέχτηκες να είσαι μαζί μας σήμερα.

ΠΗΓΗ: [e-thessalia, 25.9.2022](https://www.e-thessalia.gr/2022/09/25/)